

Polský odboj

V letošním roce vzpomínáme, že před čtyřiceti lety zavraždili Sověti zajaté polské důstojníky v Katynském lese. Bylo to v době nacisticko-sovětské spolupráce, po zahájení druhé světové války dohodou Hitlera se Stalinem rozdělit si mezi sebe Polsko. Němci vpadli do Polska ze západu a Sověti z východu. Během několika týdnů sovětské jednotky zajaly 15.000 polských důstojníků, z nichž pouze 400 přežilo válku. Co se stalo s ostatními?

Po nacistické invazi Sovětského svazu v létě 1941 polská exilová vláda se snažila zjistit osud těchto důstojníků, ale Stalin tvrdil, že je nebylo možno najít. Později důstojníci sovětské tajné policie (NKVD) se přetkali, že se s nimi stal "omyl", což znamenalo, že byli fyzicky zlikvidováni. Hroby těchto nešťastných obětí sovětské NKVD byly nalezeny v dubnu 1943, což vedlo k roztržce mezi polskou exilovou vládou a vládou sovětskou. Tato tvrdila, že vraždy se dopustili Němci, zatímco důkazy byly nevyvratitelné, že důstojníci byli zavražděni v době, kdy ono území kontrolovali Sověti.

Sovětská vláda vždy tvrdila, že nalezení hrobů polských důstojníků byla nacistická provokace, ale v Norimberku při procesech se nenašel žádný nacist, kterému by mohla být za

to připsána zodpovědnost. Nakonec na žádost sovětského prokurátora v Norimberku byla celá Katynská záležitost vzata z agendy spojeneckého vojenského tribunálu a nikdo dosud za tuto několikatisícovou vraždu nebyl dosud trestně stíhán. Duch Katynu ale dosud žije, jak o tom svědčí sovětské vyvraždění všech obyvatelů vesnice Keraly v Afganistánu v roce 1979.

Pro Poláky je Katyn symbolem sovětské brutality, nelidskosti a zločinnosti. Jejich boj proti Sovětům začal v době polsko-sovětské války, hned po skončení první světové války. Polský odboj pokračuje po desetiletích a to nejenom v exilu, ale i v Polsku samotném. Oposice vůči sověty dosazenému režimu v Polsku roste den ze dne a tento se obává reakce Moskvy na její sílu a na stále rozšiřování její základny v jiných státech východní Evropy. Stalo se tomu už tím, že "Výbor společenské sebeobranu" (KOR) má blízké styky s českými a slovenskými disidenty a že protestuje proti znásilňování lidských práv v Sovětském svazu.

Miroslav Ghojecki, jeden z vedoucích zakladatelů "Výboru společenské sebeobranu", byl zatčen v březnu t.r. za pokus obstarat si rozmnožovací stroj. "Výbor (KOR) proti jeho zatčení protestoval a vydal 90.000 letáků pranýřujících vládní

censuru tisku, potlačování svobody projevu a jakékoliv kritiky poměrů v Polsku.

Jiná opoziční skupina -- "Výbor pro národní sebeurčení", vydal oznámení ze dne 10. prosince 1979, v němž vítá Polsko-Ukrajinské prohlášení podepsané zástupci polské a ukrajinské vlády v exilu. Poláci a Ukrajinci v exilu jsou si dobře vědomi, že mají společného nepřítele proti němuž je nutno bojovat spojenými silami.

Komunistická strana Polska má sice vládní moc, ale dobře ví, jak je v Polsku nenáviděna. Je vystavena tlaku jak zevnitř tak i zvenčí. Usiluje buď o potlačení anebo alespoň neutralizování vnitřní opozice, aby se mohla udržet u moci a aby Sověti neintervenovali v Polsku vojensky. Intervence v Polsku by se nepodobala oné v Československu v r. 1968. Spíše by se podobala ruským intervencím v Polsku v letech 1830 či 1863. Byla by dlouhá a krvavá. Byl by to Afganistán ve střední Evropě, což si ani Moskva ani Poláci nepřeji.

Polský nacionalismus sílí rok od roku. Ustavení "Konfederace Polské Nezávislosti" (KPN) v září 1979 je velkým mezníkem v jeho růstu, poněvadž ti, kteří odpurují režimu na národním základě, se odvážili ustavit politickou stranu. Čtyři organizátoři, kteří oslovili tábor lidu na němž ustavení této

Konfederace bylo vyhlášeno, byli odsouzeni k trestům vězení od jednoho do tří měsíců v prosinci 1979, údajně proto, že rozšiřovali "pomluvu", že Polsko není svobodnou zemí.

Začátkem tohoto roku KPN ohlásila úmysl oponovat volbám, což režim, pochopitelně, nedovolil. Publikovala Pokračování na str. 2

naše hlasy

INDEPENDENT NEWSPAPER FOR CZECHS AND SLOVAKS
NEZÁVISLÝ ČASOPIS PRO ČECHY A SLOVÁKY

No. 5 (975) Vol. - Ročník 26. 31. května (May) 1980
SECOND CLASS REGISTRATION NO. 1928

Sv. Antonín u Blatnice na Moravě.

Zajímavosti

*V Egyptě "téměř Jednomyslně" schválili několik dodatků k ústavě, jež mají především upevnit moc prezidenta Sadata. Podle tiskové agentury MENA se pro úpravu ústavy vyjádřilo 98,96 procent voličů.

* Generální tajemník OSN Kurt Waldheim vyzval izraelského předsedu vlády Begin aby se podřídil výzvě Rady bezpečnosti a umožnil návrat třem vyhoštěným palestinským předákům do jejich domovů na západním břehu Jordánu.

* Sýrie dala souhlas k dalšímu prodloužení mandátu síl OSN (UNDOF) umístěných v sýrsko-izraelském sektoru na Golanských výšinách. Proti prodloužení činnosti síl OSN se nevyjádřil ani Izrael.

* Evropský parlament se sídlem ve Štrasburku schválil dohodu mezi EHS a Jugoslavií.

New Duties for Senator Yuzyk

Senator Paul Yuzyk, of Winnipeg, a former professor of Russian and Soviet History and Canadian-Soviet Relations at the University of Ottawa and a founder and promoter of the policy of multiculturalism, has been constantly active in Canadian cultural activities. Since 1975 he has been National Chairman of the Canadian Folk Arts Council, a semi-government body representative of all the ethnocultural groups, including English, Scots, Irish, Welsh, French, Ukrainians, Germans, Italians and numerous other peoples. This council, which is responsible to the Secretary of State, has featured a wide variety of multicultural performances at Canada's birthday celebrations, at visits of the Queen and at many national occasions.

This year, at the annual meeting in Ottawa on May 9, 10 and 11, Senator Yuzyk was elected President of the Canadian Folk Arts Council. The board met with the new Minister of Multiculturalism, James Fleming, of Toronto, who approved a new budget and program. Together with the Council for Canadian Unity, the CFAC is responsible for the celebrations of Canada's Birthday on July 1st across the vast country, with emphasis on increased participation at the community level. Secretary of State Francis Fox, of Montreal, on May 9 announced the establishment of a national Canada's Birthday Committee of 12 people, chaired by Yvon Des Rochers of Montreal. Senator Yuzyk and Leon Kossar, Executive Director of the CFAC, were made members of this committee. Over a 1000 events have been planned for most of the communities in all the provinces and northern territories in Canada.

Continue on Page 3

Zahraniční Sokolstvo zasedalo ve Vídni

Ústředí Československého Sokolstva v zahraničí, sdružující 32 sokolských jednot v 11 zemích svobodného světa, zasedalo ve dnech 25. až 27. dubna 1980 ve Vídni, v místnostech Slovanské besedy. Jednání, ježmuž předsedal starosta Čs. Sokolstva v zahraničí bratr Jan Waldauf z Toronta, bylo zahájeno v pátek 25. dubna večer schůzí předsednictva Ústředí. V jednání bylo pokračováno po celý den a večer v sobotu 26. dubna a bylo ukončeno celodenním zasedáním v neděli 27. dubna. Schůze se zúčastnili členové výboru Ústředí a zástupci sokolských jednot a žup z Anglie, Francie, Kanady, Německa, Spojených států, Švýcarska a z Vídně.

Mimo zpráv o činnosti všech složek

Ústředí, byla podstatná část jednání věnována přípravám V. jubilejního sletu Čs. Sokolstva v zahraničí, který se bude konat r. 1982 ve Vídni na oslavu 100. výročí konání I. sokolského sletu na Štíteckém ostrově v Praze a 150. výročí narozenin zakladatele Sokola dr. Miroslava Tyrše, který tehdejší I. sokolský slet řídil.

V bohatém pořadu zasedání bylo projednáno a usneseno m.j.: Do výboru Svazu Sokolstva ve svobodném světě byli za Ústředí delegováni bratři starosta Jan Waldauf, I. místostarosta Jozef Horváth a II. místostarosta arch. dipl. ing. Jiří Lisner. Svaz byl ustaven dne 1. ledna 1980; členskými organizacemi svazu jsou Jugoslávský Sokol ve

svobodném světě a Ústředí Čs. Sokolstva v zahraničí.

Na připravované konferenci lidských práv, jež se má konat v listopadu t.r. v Madridu, budou zastupovat Ústředí Čs. Sokolstva v zahraničí bratři plk. B. Tobyška a Dr. F. Toufar.

Ústředí zaslalo důrazný protest proti konání XXII. Olympijských her v Moskvě předsedovi Mezinárodního Olympijského výboru Lordu Killaninovi, jakož i předsedovi Olympijského výboru USA p. Kaneovi a vyjádřilo svou podporu v této věci prezidentu Spojených států Carterovi. Ústředí rovněž požádalo své župy a jednoty, aby podaly protesty u vlád a olympijských výborů svých zemí. Stalo se tak již v Anglii, v Austrálii, ve Francii, v Kanadě a ve Švýcarsku a župa Vídeňská tak učiní nyní v Rakousku.

K nastávající Spartakiádě a kampani v krajské veřejnosti k účasti na ní, zejména

ve Spojených státech, vyjádřilo Ústředí své stanovisko ve svém časopise "Československý Sokol v zahraničí", v němž bylo m.j. uvedeno, že to byli komunisté, kteří v Československu Sokol zrušili a zničili a jeho majetek ukradli, členy Sokola pronásledovali, žalářovali a popravovali. Proto musí být každému jasné, že na Spartakiádu pojede jen ten, kdo svou účastí chce vyslovit souhlas se zničením Sokola a ztráty svobody a demokracie v Československu.

Zásadně bylo usneseno: Členství v Ústředí Čs. Sokolstva v zahraničí není slučitelné s úpravou poměrů k ČSSR, jež je podmíněno písemným prohlášením věrnosti Československé socialistické republice.

Na XV. slet Americké obce Sokolské, který se bude konat ve dnech 24. až 27. června 1981 ve Fort Worth v Texasu, bude uspořádána společná výprava evropského

Pokračování na straně 6

"K obnově mravního pořádku"

Pod tímto názvem vydala Komenského světová rada sbírku vybraných článků a přednášek Dr. Libora Broma, který je dobře znám čtenářům tohoto listu. Je to vlastně pokračování předchozí jeho knihy *Ve věchřících hněvu*. Předmluvu napsal Władysław Jan Cieśliewicz II, který poukazuje na to, že knihu *K obnově mravního pořádku* by bylo možno nazvat "Naše doba a povinnost." Cieśliewicz píše, mj., následující:

"Tento nový svazek má širší úlohu v tom, že obnažuje světské kořeny současné civilizační krize a umísťuje pak naprosto zásadové zrcadlo před duševní stav lidstva v jeho stávajícím dialogu mezi křesťanstvím a marxismem. Pozornost jednotlivých kapitol přechází takto od převládajících myšlenkových proudů k jejich praktickému vyjádření ve světě, od Blízkého východu přes Indii a Čínu až do nepatrného El Salvadoru. Všude se ukazují různá stadia téže společenské manipulace, která před časem znetvořila autorovu vlast v "ka-

menitý ráj" a nyní si slibuje poněkud přízvušně ke svému obrazu zbytek svobodného západního světa...."

"Západní demokratický svět nemá ze současného nemilosrdného zápasu s útočným marxismem a leninismem žádného jednoduchého východiska a musí odhodlaně čelit až do konečného vítězství. Jak kniha naznačuje, není žádné alternativy: reformní marxistické snahy znamenají toliko sebevraždu demokracie a tak zvaný jugoslávský model je "opravdivé peklo". Západ musí nekompromisně přilnout k jediné skutečné filosofii, kterou má, to jest ke křesťanství a musí důsledně uplatňovat lidská práva, která křesťanství tak jedinečně utvrzuje.

"Československému exilu přináší vážná úloha v tomto dějinném střetnutí: musí se zúčastnit mezinárodního odboje v nejširším smyslu, sjednotit v něm celé politické spektrum od levice do pravice a vyvolat nové psychologické momentum ve

střední Evropě cestou úzké spolupráce exilů na budoucí federaci národů mezi Německem a Ruskem. V tom smyslu já sám, jako Polák, nadšeně vítám návrh profesora Broma na nejužší státoprávní sblížení Slováků, Čechů a Poláků jako nejpřirozenější nástroj k vytvoření rozhodujícího odbojového ovzduší k vyhnání marxistických a leninských pochopů z historicky křesťanské střední Evropy. Není sporu, že se k takové mocné vizi 50-milionového československo-polského bloku dříve nebo později připojí ostatní vrcholné středoevropské exilové orgány. Vítám proto uveřejnění dynamického projevu profesora Broma o Československém dni 1977 v Chicagu pod názvem "Společný boj." Mezinárodní středoevropský exil se musí sjednotit na nejvyšší úrovni, vytvořit tvrdé pracovní odbojové středisko a přednést světu i lidu ve vlastech obrvskou životodárnou představu Společnosti středoevropských národů, proti kterému menšinový ruský a k tomu nekřesťanský imperia-

lismus je předem odsouzen k zatracení.

"Od požadavku moderního mezinárodního odboje kniha pokračuje rozbořením velicepých bojovních příkladů Alexandra Solženicyna a Jana Pavla II, jež odrážejí vlastenecké zánícení milionů drobných lidí v okupovaných vlastech...."

"... Obnova mravního pořádku znamená takto být si vědom své jedinečnosti, Bohem dané duchovní podstaty a svobodné vůle k vykonání povinnosti...."

Knihy je věnována "Všem těm, kteří si zachovali lidskou důstojnost" a je určena širokým čtenářským vrstvám. Je vybavena jmenným rejstříkem, ilustracemi Jiřího Zavřela a je v ní stručné curriculum vitae Libora Broma. Čtenář v ní najde odborná pojednání i prosté příběhy, časové úvahy i nadčasovou moudrost.

Cena uvedena není. Kniha je možno objednat na adrese Comenius World Council, 247 South Street, Hartford, Conn. 06114. Doporučujeme. **Josef Kalvoda**

Continue from Page 1

New Duties for Senator Yuzyk

Senator Yuzyk has intensified his activities in the North Atlantic Assembly (NATO). For the fifth year he has been re-elected Vice-Chairman of the Canadian NATO Parliamentary Association, composed of members of the House of Commons and the Senate, and funded by both chambers. For the third year the NATO Assembly has elected him rapporteur of the Sub-Committee on the Free Flow of Information and People. In this capacity he is the editor of the quarterly magazine, *The Bulletin*, which closely monitors the human rights provisions of the Helsinki Agreement. In February, the Political Committee of the North Atlantic Assembly selected the Canadian Senator to be a member of the Working Group on Preparation for the Madrid Review Conference.

NATO work is occupying much of the time and efforts of Senator Yuzyk. He has been travelling often to Europe to attend NATO committee meetings. He will be participating in the spring meetings of the North Atlantic Assembly in Luxembourg on June 5-8. Here important decisions will be made regarding the Annual Meeting of the Assembly this fall and in particular regarding the proceedings and substance of the Madrid Review Conference, which will commence in November. In view of the Soviet aggression in Afghanistan and the boycott of the Moscow Olympics, the international situation is very grave, posing very difficult problems for the 15 democracies allied in NATO.

Přijďte mezi nás na národní pouť k sv. Antonínkovi

Datum poutě se rychle blíží. Dotazy telefonické jsou často ze vzdálených krajských oblastí, a na plno se mluví již o připravované slavnosti, která má letos zvlášť vyniknout účastí Nejdůstojnějšího p. Biskupa Sherlost z Londonu, Ontario. Toto pozvání jménem Osady sv. Antonínka přináší všem Čechoslovákům věrným Bohu a pokladu, který jsme si přivezli z rodné vlasti s tradicí Moravského Slovácka a s odkazem našich předků.

Program bude přibližně jako minulý rok: v sobotu přivítání poutníků a milých hostů, v 7:00 hod. večer zpívání mše svatá ke účtení Panny Marie Svatohostýnské. Kázání bude mít Důstojný p. Dr. Němec z Filadelfie - rodák z Moravského Slovácka. V 8:30 večer krajská zábava v Městské Aréně. Hudba bude hrát bez přestávek. Hraje orchestr Mark IV. pod vedením Franka Kýše a orchestr The Royales Pavla Konečného. V neděli hlavní část slavnosti započne v 10:30hod. průvodem Božího Těla s Nejsvětější Svátostí, ulicí sv. Antonínka, kolem školy, za doprovodu dechové hudby, českých poutních písní a krojované mládeže přijde k polnímu oltáři na prostranství před kostelem kde bude sloužená slavnostní mše svatá za účasti čtyř českých kněží a Nejdůstojnějšího p. Biskupa, našeho dlečezního pastýře a přítele Čechoslováků. Slavnostním kazatelem bude Důstojný p. Dr. Němec. Těšíme se i na Důstojného p. Vojtěcha Víta z Chicaga a Důstojného p. Josefa Šacha z Burlingtonu, kteří budou mezi námi na Slavnosti.

Milí krajané, komu je Vám možno, přijďte na pouť do Chathamu. Uvidíte v krojích nastrojenou mládež a uslyšíte krásný mohutný zpěv s hudbou. Budou to nezapomenutelné dojmy ze vzpomínkou na Moravské Slovácko, jak to bývalo krásné doma. Velebné průvody hyčící pestrými národními kroji, na které jsme byli hrdí, a tak velikou lásku jsme k nim měli, že až za oceán do Ameriky a Kanady jsme si je s sebou přivezli, aby nám připomínaly v čem jsme vyrůstali, a abychom je též zanechali našim dětem!

Po mši svaté bude společný oběd v Aréně, kde ve 2:00 hod. bude zahájen Národopisný Program národních tanců a hudby. Těšíme se na Vás z Chicaga, Clevelandu, Toronta, New Yorku, Ohia, atd., i když v současné době je svět plný neutěšených událostí a lidé žijí v nejistotě, co bude zítra.

Mějme naději, která sílí, věrme v pomoc Panny Marie Svatohostýnské, která má dosti velkou náruč, aby přivínila své děti k srdci! Prosme o to, aby zůstala Matkou lidu svému, tak jak je napsáno nad vchodem do kostela na sv. Hostýně! Jistě naše prosby o pouti budou k sv. Antonínku za návrat svobody v porobené a potupené vlasti.

Srdečný dík Vám v redakci a všem čtenářům zasílá ode všech z Chathamu Antonín Vajdík.

Frank Konečný, Dresden

Pokračování se strany 1

Polský odboj

volební program v němž žádala vytvoření "třetího státu", který by ztělesňoval tradice staré monarchie a republiky d body mezi dvěma světovými válkami. KPN vidí nutnost napsání a přijetí nové ústavy pro novou státní formu a skončení závislosti na Sovětském svazu. Vyhlásila bojkot voleb. Její vůdce Leszek Meczulski byl už několikrát zatčen, jak se stalo i dalším prominentním aktivním příslušníkům tohoto hnutí, ale vláda je trestně nestihala. Zdá se, že z nich nechce dělat mučedníky. Je si vědoma toho, že krev mučedníků je semenem nových vyznavačů a nových bojovníků.

Výzva k bojkotu voleb znamená odmítnutí nelegitimního režimu. Nemusí mít momentální viditelné výsledky, ale je výrazem odporu. "Výbor pro národní sebeurčení" také vyzýval k bojkotu voleb a požadoval změnu volebního zákona, aby mohli rovněž kandidovat jednotlivci, kteří s režimem nesouhlasí. "Výbor společenské sebeobrany" rovněž odmítl volby v nichž mohou kandidovat jenom lidé podporující režim.

Největším a nejdůležitějším obhájcem lidských práv v Polsku je katolická církev, k níž se hlásí nějakých devadesát pět procent obyvatelstva. V letech padesátých se ji režim pokusil zničit frontálním útokem. Církev však nebyla oslabena, ale právě naopak byla vnitřně sjednocena a posílena a stala se viditelnou představitelkou opozice vůči bezboženskému komunismu.

Polský katolicismus je tradičně stmelěn s polským nacionalismem. Zatímco politické opoziční skupiny mají potíže organizační a nemohou lehko zorganizovat celý národ, Církev má výhodu v tom, že má výtečnou organizaci a může kontaktovat věřící téměř v každé dědině. Kněží mají důvěru širokých lidových vrstev a jsou představiteli nejenom Církve bojující, ale celého bojujícího národa. Rovněž i episkopát si vysloužil úctu a respekt a má nesmírný vliv v křesťansko-katolickém Polsku, čehož režim si je plně vědom. Církev v Polsku není možno umlčet.

Po návštěvě "prvního slovanského papeže" Jana Pavla II v Polsku v létě 1979 episkopát se rozhodl domáhat se energicky práv, které Církvi patří a zintenzivnět boj za práva skupin a jednotlivců. V lednu 1980 polský episkopát vydal nový

dokument pojednávající o situaci v Polsku a o lidských právech. Zdůrazňuje se v něm nutnost budovat celou společnost na pravdě a svobodě a povinnost každého bránit pravdu a vydat svědectví pravdě jak v soukromém tak i veřejném životě. Veřejně vyznávat víru a mravnost je rovněž povinností každého křesťana.

Episkopát odsoudil vykonávání nátlaku na příslušníky mladé generace, aby vstupovali do organizací a politických skupin, které hlásají světonázor přičině se zdrcující většině polského lidu. Poukázal také na nutnost zrušit cenzuru a zákaz publikovat náboženskou a jinou literaturu.

Odboj v Polsku zdárně pokračuje na všech frontách. Zdař Bůh!

Helena se zlobí

Podle odhadu amerických vědců měl výbuch sopky sv. Heleny sílu 10 megaton. Znamená to, že byl 500 krát silnější než výbuch atomové pumy, kterou Spojené státy svrhly v roce 1945 na Hirošimu v Japonsku.

Výbuch odřizl z hory 425 metrů jejího vrcholu a na severním svahu vytvořil nový kráter dlouhý tři kilometry a

široký půldruhého kilometru. Do vzdálenosti 20 kilometrů od kráteru byly vyrvány a kořeny všechny stromy. Stále se ještě nepodařilo zjistit, kolik obětí si výbuch vyžádal. Vyproštěno bylo 32 mrtvých a 52 lidí se pohřešuje. Podle předběžných odhadů vznikly hmotné škody na osobním majetku občanů v částce kolem 400 milionů dolarů, bylo poškozeno za 200 milionů dolarů lesa, za stejnou částku

zemědělských plodin a zařízení, škody na mostech a silnicích člní 50 milionů dolarů.

AKTUALITY

* Nigérie a Alžírsko zvýšily cenu nafty o dva dolary za barel. Bylo to oficiálně oznámeno v Londýně. Cena nigerijské nafty se tak zvyšuje na 38 dolarů za barel, cena

alžírské nafty na 35,21 dolarů.

* Neobvyklou cestou se vrátil po jednodenní dovolené vězeň jedné ze sydneyjských věznic. Seskočil totiž padákem spolu se svou přítelkyní přímo na dvůr věznice. Vězeňská správa k tomu prohlásila, že není rozhodující způsob návratu, ale návrat sám.

Našemu čtenáři, panu

Aloisi Kubíčkoví

z Londonu, Ontario

přejeme k jeho pětadesátce
hodně zdraví a Božího požehnání.
Redakce Naše Hlasy.

KOHOUT NA ROŽNI

a neb Jára Kohout pětasedmdesátníkem

Znám ho z Prahy. Znám ho z jeviště. Znám ho z filmů. V Československu býval komik číslo jedna. Řekl mě, že zde je číslo 20.000. V Americe je 27 let a sjel ji celou při filmování a s divadlem za účinkováním pro krajany. Dnes je mu 75.

V Praze účinkoval v Červené Sedmce. Tenkrát byl Jindřich Plachta jen nápořda a napovídal mu. V Hašlerově kabaretě v Lucerně vystupoval ve svém prvním čísle Námořník, které prodal Ferencovi Futuristovi za tři sta kaček. Ferenc ho dostal do Arény na Smíchově v roce 1923 a tam si našel manželku Mimi Grunwaldovou, která tam byla primabalerinou. Už je ženat 53 roků a má tři dcery, které se provdaly v New Yorku a mají osm děcek. Jára tedy má 8 vnoučat.

Většina filmů ve kterých Jára hrál se pouštěla v Americe, když ještě v Chicagu byl český biograf. Byly to: Vdávky Nanynky Kulichové, Na Tý Louce Zelený, Barbora řádí, Manželka něco tuší, Kristián, Jedenácté přikázání s Hugo Haasem, Lucerna s Lámačem, Falešná kočička s Ferbasovou, To neznáte Alberta, Host do Domu s Plachtou, Ve dvou se to lépe táhne, Vdávala se jedna panna, Únos bankéře Fukse, Dobrý voják Švejk, Nevěštka, Miláček pluku, Modrý demant, Klabzubova Jednátka, Utrpení šedé sestry, Mořská panna, Třetí Zvonění, Děvče z Karlína, Tři kroky od těla, U svatého Matěje, Lojzicka, Fidlavačka, Král Ulice. Prosím pane

profesore, Čapkovy povídky, Tři kamarádi, Barbora řádí, Slávko neďej se!, Hotel Modrá Hvězda, Lizino štěstí, Lizin let do nebe, Čekanky, Poslední muž, Počestný Cech pannen Kutnohorských, Městečko na dlani, K rozkazu Jeho Výsosti, Parohy, Důvod k rozvodu, Z Bláta do louže, Fillosovská Historie, Bílá Vrána, Hollywood Revue, Život je pes, Život je pes (německy s Fritz Kampersem), Dceruška k pobledání, To neznáte Bobika, Komediantská Princezna, Paní Morálka kráčí městem.

Filmy v USA: Penny Arcade, What's se Bad About Feeling Good, The Projectonist, Danny - Your Daisies Are Numbered - The Comm-back Trail.

Jára byl v mnoha filmech a hrách autorem. Napsal a vydal u Mazače knihu Bublánína, Páté přes deváté, v Paříži byla vytištěna jeho knížka: Jak na to. V angličtině Viking Press vydal Attention Comrade a Univer-sum Press v New Yorku vydalo: From A to A. Divadelním autorem byl ve hrách: Bílý kavalír - hudbu napsal Eman Fiala. Pro tebe maml-nko, Kykryky, - hudba je od Pacáka a hrálo se to rok. Mám Tě rád se také hrála rok a napsal ji s Edou Ingrišem. Sepsal a dlouho ve

svém divadle hrál Dceru druž-bé Roty ku které mu písničky napsal Karel Hašler. S Hašlerem také napsal Americký Hotel. S Ferencem Všechno Švlnul. S Ferencem byl na jevišti každý večer po devět roků. A to prý byly velké legrace a samé extempore.

Ve svém divadle prvně na profesionální scénu uvedl a také osobně hrál s Janem Snižkem v jeho Rozmárném Zrcadle. S Vlastou Burianem vystupoval několikrát na zájezdech, a ve filmu Pobočník Jeho Výsosti. S Nedošinskou a Pištěkem byl ve filmu Dobrý Voják Švejk.

Řediteloval ve Švandově divadle na Smíchově a potom U Nováků ve Vodičkově ulici. To bylo bývalé Osvobozené a to převzal od Voskovce a Wericha i se všema hercema, když oni odjeli před válkou do Ameriky. Když se Voskovec a Werich vrátili, tak mu

divadlo nevzali, protože Jára podporoval celou válku Werichovou matku. Znáródnění přišlo později.

Napsal musical "Na tom našem dvoře" s hudbou Jan-kovce. Hrálo se to v Tyláčku celý rok. V roce 1948 Kohout utekl za hranice s celou rodinou. Cesta trvala dva dny a dvě noci a byla velmi dobrodružná. Po čtyřech měsících v uprchlickém táboře, pařížské radio angažovalo Járu a dva a půl roku mluví do staré vlasti na jeho vlnách.

Dvacet roků byl redaktorem a satirickým komentátorem v rozhlasu Svobodná Evropa. Přitom stále hrál ať česky nebo později anglicky. V té době se skladatelem Ste-líbským napsal padesát písniček. Několikrát byl na televi-si na "To Night Show" a jednou s Johnny Carsonem. Z větších rolí v New Yorku hrál ve Wicket Cooks v divadle

Orfeum. Pěknou úlohu měl v Coffin Tale. Po americkém venkově hrál třista krát otce v Coma Blow Your Horn. Objevil se jako Kasperlino ve Faustovi. V televizním filmu What so bad about feeling good hrál ruského ambasa-dora. Otce hrál na T.V. v Penny Arcade Projections byl partnerem Chuck McCanna. Též byl ve filmu s Buster Crabem Tarzan. Několikrát filmoval a hrál v Hollywwodu. Jednou v Mexiku.

Když byla Barbara Strei-sand v začátcích, Jára byl s ní šest měsíců v angažma, když se zkoušela hra Karla Čapka - Ze života hmyzu v anglické řeči. Jinak Jára říká: "malé ryby jsou také ryby a tak teď hrají každého štika kterého mi dají. Proto také nosím na krku psi známky." V Hollywwodu a v San Fran-cisku si Jára Kohout už udělal generální zkoušku na

slavení a Rasting (podle vzo-ru Dean Martina). My na Masaryktownu to zopakuj-me a Járu upečeme v jeho vlastní šťávě v záři reflekt-ů.

Járo, Tvou pětasedmdesát-ku oslavíme důstojně s troš-kou kumštu a kinematogra-fické techniky. Zpívat a hrát budou: Vrbová Dana st., Vrbová Dana ml., Marie Komínková, bratři Jirka a Petr Komínkovi, Stanislav Navrátil se svým partnerem - kytaristou. Produkce a režie Milo Komínek.

Přátelé, kdo můžete přijít-te si zazpívat s námi.

Tak na shledanou v pátek

**13. června
1980
na**

**MASARYKTOWNU
V RESTAURACI PRAHA.**

Ted' už malé přestupky nepůsobí velké problémy.

Od 31. března, nový zákon urychluje a usnadňuje projednávání menších přečinů.

V čem je zákon pro malé přestupky zjednodušen?

Provinční soud až do dnešní doby vyřizoval porušení zákonů od malých přestupků až po velké zločiny stejným způsobem. Spravedlnosti bylo učiněno zadost, ale často za cenu ztráty spousty času.

Dne 31. března 1980 přišel v platnost nový soudní systém, který umožní soudní projednávání menších přestupků rychleji a snadněji.

Jak nový zákon působí?

Když dnes jste obviněn z menšího přestupku, bude vám dán jednoduchý formulář v němž jsou jasné formulovány tři výběry.

1. Můžete podepsat přiznání o vině na zadní straně formuláře a předat jej s příslušnou pokutou soudní kanceláři.

2. Můžete podepsat prohlášení, že jste nevinný a předat je soudu; v tomto případě vám bude oznámeno, kdy a kde budete souzen.

3. Můžete také podepsat prohlášení o vině s vysvětlením. Toto je nové právo, které můžete použít v případě, že nechcete popírat obvinění samé, ale přejete si místo toho vysvětlit okolnosti. Můžete očekávat snížení trestu, popřípadě prodloužení lhůty k zaplacení pokuty.

Zastavte se u Provinčního soudu pro přestupky, jehož adresa je na obálce, nebo tam pošlete svého zástupce. Úřední hodiny jsou na obálce rovněž vyznačeny a nevyžaduje se ohlášení návštěvy předem.

Co vše je zahrnuto?

Téměř všechny přestupky proti provinčním zákonům a nařízením: dopravní přestupky jako je nedovolená rychlost, nepoužívání bezpečnostních pásů, nebo neudržování vozidla v bezpečném stavu. Také přestupky proti ontarijským zákonům týkajících se výnosů o líhovinách, hazardních hrách, rybolovu a motorisovaných saní. V budoucnosti se tento nový systém bude týkat také pokut za parkování.

Které zodpovědnosti spočívají na mně?

Nesplíte-li jednu ze tří možností do 15. dnů, nebo ignorujete-li vyrozumění o přestupku, soud soudí, že nemáte v úmyslu obžalobu pokládat za prokázanou a uložit vám pokutu. Tato pokuta je spátna do 15 dnů ode dne výroku soudu a soud má právo nezaplacené pokuty vymáhat. V případě přestupků dopravních, soud může váš řidičský průkaz suspendovat, dokud pokuta nebude zaplacená.

Kdyžyste se chtěli dozvědět o novém zákoně více, specifické stáť o menších přestupcích, dostanete zdarma ve velkoprodějnách a v úřadovnách soudu. Nebo napište na: Provincial Offences Information, Queen's Park, Toronto.

Frank Heran
Tel. (416) 653-4176

STAVBY A OPRAVY

(Chaty - Domy - Továrny)
Veškeré zednické, malířské,
truhlářské a instalaterské práce.
Provádíme opravy a přestavby
starých domů.

Modernizujeme kuchyně a koupelny.
Úpravy a zakládání parků a zahrad.

R. Roy McMurtry,
Attorney General

William Davis, Premier

Srdečně vás zveme na národní pouť k sv. Antonínkovi v Chatham, Ontario.

Sobota 14. a neděle 15. června 1980.

Po Bohoslužbách bude národopisný festival.

Msgr. Ludvík Němec:

Mariánská úcta v česko-moravské tradici

(Kázání 14. června 1980 v Chathamu)

Jest mi velikou ctí, přivítatí Vás všechny, kteří jste přijeli z Clevelandu, Chicaga, Detroitu, Toronta, New Yorku a různých jiných konců světa, abyste zde u sv. Antonína v Chathamu načerpali nových duševních sil pro Váš nesnadný život v cizině a trnitou cestou exilem. Přijeli jste sem, dáti se znovu pod ochranu Matky Boží, která je pravým útočištěm křesťanů a matkou všech, kteří jsou jakkoliv opuštěni, osamoceni a unaveni. Přišli jste vyprositi si milosti od Matky Boží "Milostí plné", k jejíž účtě jste byli vedeni doma ve vlasti, kde kult mariánský byl - a dosud je - hybnou pákou všeho duchovního života. Z velkého počtu mariánských kostelů, kaplí a sousoší roztroušených po širých Čechách, krásné Moravě, ve Slezku, na Slovensku a všude jinde, prostě od Šumavy k Tatrám, je snadno usouditi na pravdivost výroku slavného národního buditele Bohuslava Balbína, že "Milá byla Panna Maria Čechům a milí byli Čechové Panně Marii" spolu s dosvědčením zbožnosti, věrnosti a oddanosti" na důkaz životnosti mariánského uctívání v česko-moravské tradici.

Úcta k Panně Marii v církvi jest podstatnou částí křesťanského kultu. Úcta, kterou církev ve všech dobách a na všech místech Matce Boží poukazovala od prorokování Alžběty (Lk. 1,42-45) až k dnešním projevům chvály a prosební důvěry - je jasným svědectvím, že církevní zákon modlitby (lex orandi) vede k tomu, aby se v myslích věřících upevnil a prohloubil zákon víry (lex credendi). A opačně opět zákon víry vyžaduje, aby zákon modlitby byl plněn všude, kde jde o Matku Kristovu.

Mariánská úcta má hluboké kořeny ve zjeveném Božím slově a opírá se pevně o tyto pravdy katolického učení: jedinečná důstojnost Mariína, její spolupůsobení při rozhodujících událostech vykupitelského díla jejího Syna, její svatost, její nepřetržitá účinná přímůlva, jež je i po nanebevzetí blízko věřícím a konečně její oslavení, které zušlechťuje celé lidstvo, jak sám Dante Alighieri říká: "Ty jsi žena, která tak zušlechtila lidskou přirozenost, že její Tvůrce neodmítl stát se tvorem (Božská Komedie, Ráj XXXIII, 4-6). K tomuto nutno dodati: kult blahoslavené Panny Marie má svůj poslední důvod v nevzpytatelné a svobodné vůli Boha, který koná všechno podle úsudku lásky, protože je sám věčná a božská láska (1 Jan 4, 7-8,16). Bůh si Marii zamiloval a vykonal na ní velké věci (Lk 1:49), zamiloval

si jí k vůli sobě, k vůli nám a dal jí nám. Toto všechno tak krásně vyjádřil papež VI. v poslední apoštolské exhortě *Marialis cultus* z 2. února 1974, která se stala vodítkem pro moderního věřícího v tom smyslu, že Panna Maria je vskutku nejlepším vzorem lidské důstojnosti a dokonalosti. I dnešní papež Jan Pavel II. neustále zdůrazňuje, že Panna Maria představuje vše to lidsky nejušlechtlejší a nejlepší". A nedávno zesnulý český básník Václav Renč jí nazývá "Sluncem oděná", jak je také titul jeho sbírky mariánských básní. Úcta mariánská je dále dobrou cestou ke křesťanskému životu, jak již staré církevní heslo napovídá: **přes Marii - Ježíšovi - přes matku k božímu synovi.** Je to také přirozené, neboť kdo ctí Matku Boží uctívá také Krista.

Úcta Mariánská je v zásadě Kristocentrická, neboť vždy vede ke křesťanské obnově. Důkazem tohoto jsou slavná mariánská místa jako Lourdes, La Sallete, Fatima, Mariazell v Rakousku, Svatá Hora a České Palladium ve Staré Boleslavi stejně jako Hostýn na Moravě nebo Bolestná Panna Maria, patronka Slovenská, abychom jmenovali alespoň ty hlavní. Všude na mariánských poutních místech lze nalézt kořeny národní duchovní obnovy a toto je důkazem, jak úcta k matce Boží je duchovně prospěšná a užitečná. Ano: Ježíš a Marie patří k sobě. Kdo se klaní Spasiteli, uctívá jeho Matku, a obráceně, kdo uctívá Marii, jeho úcta a láska ke Kristovi tím vzrůstá. Taková byla a jest náboženská praxe, která přetrvávala už křesťanské věky od prvního "Ave" jímž archanděl Gabriel pozdravil Pannu Marii. A není možno zapomenouti, jak na Velký Pátek, uprostřed muk, nám umírající Kristus dal Marii za matku, když k Ní a sv. Janu pravil: "Matko, hle syn Tvůj! Synu, hle matka Tvá!" . . .

. . . Vy všichni jste přišli sem vzdáti hold Panně Marii. Skloňte se pokorně a s důvěrou před naší Matkou Boží, a oddaně se modleme ve smyslu písně:

**Před Tvým obrazem, ó Matko Páně,
chceme prosby svoje skládati,
zachovej nás vždycky ve své ochraně
začkoli Tě budem žádati,
v nouzi, zármutku, v kříži, trápení,
vyžádej u Boha potěšení;
ó, račiž nám svoji přímůlvou
vždy štědrě býti nápomocnou.**

A tak budiž navždy!

AMEN

Tam na své pouti pozdravujte zemi:
Ach zemi krásnou, zemi milovanou,
Kolébku mou i hrob můj, matku-mou,
Vlast jedinou i v dědictví mi danou,
Šírou tu zemi, zemi jedinou . . .

V závěru bych chtěl dosvědčiti, jak jsem sám ve svém mládí prožíval krásu čistých ideálů, tryskajících z lidové úcty sv. Antonína v moravské národní tradici. Františkáni v Uherském Hradišti mývali ve svém kostele

Krásná ta země od Šumavy k Tatrám je hluboce vryta v srdcích nás všech. A snad nejkrásnější koutek československé vlasti představuje **Moravské Slovácko** se svým kouzelným krajem, soustředěným kolem malebného Uherského Hradiště a s ním sousedícím Starým Městem, dále Velehradem, kolébkou to cyrilometodějské tradice, táhnoucím se k českobratrskému centru Uherský Brod a jižněji k Nivnici, kde v blízké Komně se narodil náš slavný Komenský (Comenius), pak dále ke Strážnici, památné pro slavnostní Jízdu Králů a pestrým, národopisným folklorem, dále ke Kyjovu, známému pro svůj barevný kroj až k Hodonínu, v jehož blízkosti se narodil Tomáš G. Masaryk. Na severu je proslulý Zlín, rodiště to a působiště našeho slavného Tomáše Bati. Jaksi uprostřed tohoto malebného kraje se nachází Vlčnov a blízká Blatnice s památným návrším Sv. Antonička, proslulým národní lidovou poutí, zachycenou tak nezapomenutelně v obrazech našich slavných malířů Jožky Úprky, M. Malého, Guido Mánese a jiných. A jestli je pravdou, co kdysi kdosi řekl, že to nejlepší pochází z Moravského Slovácka, pak národní pouť ke sv. Antoničkovi je tím výrazným vyjádřením všeho co je nutné k životnosti národního ducha, který si snaží uchovati i Chathamští zde a proto si vystavili svou Blatnici s kostelem Sv. Antonína a věčné svědectví, že život národa je udržován hlavně náboženskou vírou, tak typicky vyjádřenou lidovou úctou Sv. Antonína a věrně se zrcadlící v moravské i české národní tradici. Prosta zbožnost Moravanů a obléčených v pestrých národních krojích a zpívajících veselé i smutné zpěvy ze zanicením vskutku vlasteneckým, je nejen odevou národní duše Moravanů a Čechů, ale i nejvěrnějším výrazem skutečného smyslu národních dějin, v nichž není prostě místa pro nevěrecké, bohapusté a neurvalé komunisty, kteří znesvěcují všechny národní ideály a tradice, zašlapují svobodu lidských práv a drží celý národ v nedůstojném otroctví. Zde Masarykovo heslo: **Ježíš ne Caesar** stojí v jasném protikladu a Československý komunistický Caesar by si už měl uvědomiti, že jeho konec je blízky a jistý pro stále rostoucí všennárodní odpor, nespokojenost a rozčarování. A důrazným mentem tohoto všeho jest lidová leta sv. Antonína v moravské a české národní tradici, kterou i my zde dnes prožíváme.

každě úterý nově ke sv. Antonínu, vždy za velké účasti zbožných ctitelů sv. Antonička. A několikrát jsem se osobně zúčastnil také lidových poutí ke sv. Antoničkovi na Blatnici, a vzpomínky na hlubokou zbožnost zejména mladých poutníků a pestrost národních krojů zanechaly ve mně přesvědčení, že jen v souladu lidové zbožnosti, národní písně a folkloru zvyků tkví pramen upřímného vlastenectví a skutečného národního ducha žijícího z dědictví otců.

A i zde v Chathamu v Kanadě před kostelem sv. Antonička, který si tu krajané vystavěli na stálou upomínku národních, kulturních a náboženských tradic z jejich domova, prožíváme tytéž pocity zbožnosti a národního vzrušení. Ve svých srdcích znovu procítujeme vznešenost národní odkazu, za jehož udržení zde v cizině a znovu-obnovení v trpící vlasti vroucně se modlíme dědictví otců, zachovej nám Pane!

V sobotu 7. května 1966 při památní slavnostní návštěvě jeho Eminence kardinála Berana, arcibiskupa pražského v Chathamu, všichni zdejší krajané byly pochváleni, jak "dědictví otců", které si přivezli, udržují i v nové vlasti, t.j. víru v Boha a krásné kostelní a národní písně. Zřejmě dojat jejich láskou, český primas je povzbuzoval, aby toto drahé dědictví odevzdali i svým dětem. A necht' tento odkaz všech svobod se znovu vrátil do zotročené vlasti s tradičním heslem: **pro Boha, církev a národ.** Ať se tak stane brzy, o to prosíme: **Svatý Antoničku, vyslyš nás!**

AMEN

Msgr. Ludvík Němec:

Lidová úcta sv. Antonína v moravské a české národní tradici

Slavnostní kázání u sv. Antonína v Chatham, Kanada, 15. června 1980.

Je pro mne velkou ctí Vaše pozvání na tuto národní slavnost St. Anthony's Day, obývané zde každým rokem v kouzelném prostředí kostela sv. Antonína v Chathamu, který se stal výmluvným svědectvím toho, jak Moravané a Češi si váží dědictví otců, jejichž odkaz zůstal duchovním - a jediným - pojítkem mezi emigrací anebo exilem a naší vlastí. Snad pamětliví varovného hlasu básně Země od Viktora Dyka "Opustíš-li mě, zahyneš", emigranti a exulanti si musí budovat svou vlast v cizině ve smyslu slov básníka Josefa Václava Sládka: "Nepřipisuj pravé jméno vlasti jen kraji tomu, v kterém bydlíme, pravou vlast jen v srdci nosíme, kterou nelze bít ani kráti". Je jich pravdivost každý výstižně cítí tím více, čím více si uvědomí, jak v rozporu s komunistickou interpretací Dykových veršů je to právě země sama, jež trpí a hyne v nesvobodě pod dočasnou vládou komunistických otrokářů.

Vždyť je smutno v srdci při vzpomínce, jak kdysi krásná a svobodná země Československé Republiky jest ničena. Nad myšlenkami, pocity a sny o ní rozkleul Bedřich Smetana *Mou Vlast*, sekvence lidových melodií proměnil Antonín Dvořák v hudební monumenty, jejichž hořkou krásu slýchal Leoš Janáček a zaklel jí do drsných smyků strun. Hlíd' jejich vod se střibí v poesii Antonína Sovy, v její kráse Julius Zeyer, Sládek, Neruda a jiní hledali a našli genia země a hudba Josefa Suka jenom prohloubila všechno to upřímné a pohádkově čisté. Touhu po vlasti vyjádřil Josef Čapek tak drasticky ve svém díle *Kulhavý poutník*, v ní také František Halas v několika tóninách oslavil *Tvář Domova* a Karel Hynek Mácha zachycuje pocity nás všech v cizině, když ji apostrofuje v jeho básni, naši to největší poesii:

naše hlasy

Publishing & Printing by:
Vydává a tiskne: MORAVIA PRESS LTD.
Editor in Chief:
Šéf-redaktor: MILO KOMÍNEK
Address:
Adresa: 2098 Dundas Street west, Toronto, Ont.
Canada M6R 1W9
Telephone: (416) 533-4242

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ:
Kanada \$9.00, U.S.A. \$ 10.00, všechny zámořské státy
lodní poštou \$ 12.00.
Leteckoupoštou: U.S.A. \$ 13.00, všechny zámořské
státy \$ 18.00.